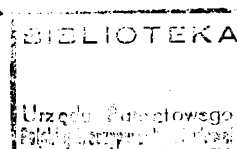

12 marca 1931 r.

URZĄD PATENTOWY

B25b 15/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13020.

Kl. 87 a 19.

Bronisław Połoński
(Warszawa, Polska).

Śrubokręt z łapkami chwytными.

Zgłoszono 28 października 1929 r.

Udzielono 30 stycznia 1931 r.

Wynalazek ma na celu ułatwienie i przyspieszenie wkręcania i wykręcania śrub w miejscach mało dostępnych.

Na rysunku fig. 1 przedstawia przekrój śrubokrętu z łapkami chwytными; fig. 2 — widok z boku, a fig. 3 — koniec śrubokrętu, trzymającego śrubę.

Śrubokręt składa się ze zwykłego ostrza *s*, wstawionego w koniec rurki *r*, z łapek *l*, obracających się na ośce *o* i połączonych z drążkiem *w* zapomocą dźwigni *c*, oraz z rączki *k*, w której jest umocowana rurka *r*, tworząca trzon śrubokrętu. Przez rurkę *r* rączkę przechodzi wspomniany drążek *w*, zakończony uzwojeniem i umocowany nakrętką *m*, o którą opiera się napięta sprężyna *p*, opierająca się drugim końcem o występ z rączki *k*. W tem normalnem położeniu łapki *l* przylegają do boków ostrza

s. Działanie śrubokrętu jest następujące: przy nacisku nakrętki *m* sprężyna *p* zostaje ściśnięta, a drążek *w* wsunięty głębiej w rurkę *r*, przez co łapki *l* za pośrednictwem dźwigni *c* rozszczepiają się i obejmują śrubkę, fig. 3. Przy zwolnieniu nacisku łapki *l* chwytają główkę śrubki. Wtedy śrubka może być łatwo wkręcona, niezależnie od kierunku. Przy ostatecznem dokręcaniu mimowolny nacisk na nakrętkę *m* zwalnia śrubkę z łapek *l* i umożliwia dokręcenie. Śrubokręt według wynalazku może utrzymywać w swych łapkach śrubkę o dowolnym kształcie główki. Samo ostrze *s* jest stałe lub wymienne w rurce *r*. Po usunięciu ostrza *s* śrubokręt zastępuje pincetkę. Zakręcając lub odkręcając nakrętkę *m* na drążku *w* zmienia się kąt odchylenia łapek *l*, co jest ważne przy montażu radjo-

aparatów lub innych aparatów elektrycznych, przy których należy się wystrzegać dotknięcia przedmiotów sąsiednich, aby nie spowodować krótkiego spięcia.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Śrubokręt z łapkami chwytными, znamieny tem, że przez trzon jego przechodzi drążek (*w*), którego koniec przymocowany jest przegubowo do dźwigni (*c*), połączonych obrotowo z łapkami (*l*) w ten

sposób, że przy przesuwie drążka (*w*) dźwignie (*c*) rozchylają lub ściskają nożycowe łapki (*l*).

2. Śrubokręt według zastrz. 1, znamieny tem, że wielkość odchylenia łapek od ostrza (*s*) reguluje nakrętka (*m*), osadzona na zewnętrznym końcu drążka (*w*).

Bronisław Połński.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

